

IV on Yom Kippur

New York Times, SEPT. 24, 2012, A Successful Yom Kippur Fast, With a Medical Assist, By JOSEPH BERGER

It will look like a scene out of a hospital ward.

In a basement room crowded with medical equipment, about 20 people at one time — sick, pregnant, frail and elderly, or on lifesaving medication — will be hooked up to intravenous drips on Wednesday to receive nutrients they need to get through the day.

The unlikely setting will be the main synagogue of the Bobov Hasidic sect, a cavernous house of worship in Borough Park, Brooklyn, that sets up hospital beds and intravenous drips in advance of the Jewish holiday of Yom Kippur. The patients will be frail Orthodox Jews trying to make it, with a little boost, through a day of religiously required fasting.

In recent years, hundreds of frail Jews have turned to intravenous feeding on Yom Kippur, which begins Tuesday at sundown and ends 25 hours later, to avoid violating the prohibition against eating on the holiest days of the Jewish calendar.

“It’s not considered eating if it goes through a vein,” said Yitzchok Fleischer, who inaugurated the program 10 years ago and has seen participation rise sharply. “You’re not supposed to take anything through the mouth or stomach. Anything. Even if you’re allowed to, nobody wants to eat.”

Though some might see the practice as exploiting a religious loophole, it is actually testimony to the lengths some scrupulously Orthodox Jews are willing to go to make sure they do not violate religious guidelines.

Fasting on Yom Kippur is one of those totemic commandments that endure generation after generation when other religious obligations wither away, and even many Jews who do almost nothing Jewish the rest of the year fast. A 2011 study of the New York-area Jewish community sponsored by UJA-Federation of New York found that 61 percent of those surveyed fasted all day on Yom Kippur.

Rabbis have traditionally allowed exceptions for those who are frail or ill, encouraging people to eat rather than gamble with their health. Some Jews ignore their cautions, which explains why Yom Kippur is one of the busiest days of the year for Hatzolah, the volunteer ambulance corps located in many Jewish communities; too many elderly or sick people try imprudently to fast. Yet many of those who are rigorously Orthodox say they feel guilty for breaking the tribal taboo against eating.

Enter Mr. Fleischer, who is active in the Bobov sect’s communal efforts to aid the sick and homebound. Ten years ago, after a frail friend told him that he needed an intravenous feeding to get through the day, Mr. Fleischer, with the help of Maimonides Medical Center nearby, set up virtual clinics at the Bobov synagogue, five other locations and people’s homes. Medical technicians at the clinics administer IV nutrient drips as worshippers lie on 20 hospital cots for half an hour or so each before returning to prayer.

Last year, 200 people used the service. All those participating must orally certify that they have received permission to do so from both a rabbi and a doctor. Healthy Jews are usually excluded.

“Everyone is a difficult case,” Mr. Fleischer said. “It’s not a loophole.”

Although people have long arranged for such drips on their own and there is a similar program in the Hasidic neighborhood of Williamsburg, the scope of Mr. Fleischer’s synagogue-based program is striking.

Mr. Fleischer, a father of nine, said he spoke to three “big rabbis” and all approved the program as complying with Halakha — Jewish law.

“It’s very hard for a person who has always fasted to face the reality of a situation where they have to eat,” he said. “This way they still feel they fasted and Halakhically, they didn’t eat. The mouth is still dry.”

The Bible commands Jews to “afflict your soul” on Yom Kippur as a sign of atonement, and while it does not specifically mention fasting, the commandment has come down to mean acts of repentance like fasting, the wearing of leatherless shoes and abstinence from sexual relations.

Since preservation of life trumps almost any other commandment, rabbis have long held that the frail and those on crucial medications are not only permitted to eat, but also obligated to do so, said Rabbi Menachem Genack, the rabbinical administrator of the Orthodox Union. But because violating a fast is stressful for many observant Jews, some rabbis will, depending on their custom, recommend, for example, eating no more than the size of a large date at intervals of about nine minutes or drinking less than a cheekful of water. Others urge all necessary consumption of food.

So important is the accurate application of Jewish law in this matter that the days before Yom Kippur are a busy time for many rabbinical scholars who answer queries from worried Jews.

Rabbi Gavriel Zinner, a highly respected posek — the Hebrew word for the equivalent of a legal “decider” who applies Jewish law to specific — often ambiguous, cases, sets aside specific times for queries at his synagogue in Borough Park. At his side are Orthodox Jewish doctors who help him with the information he needs to make a determination on breaking the fast for those who need to eat for medical reasons.

Many rabbis have allowed intravenous feeding, even though, according to Web sites on Jewish law, one of the most respected deciders, Rabbi Moshe Feinstein, who died in 1986, ruled that eating was preferable to an intravenous drip, partly because it is forbidden to inflict a wound other than for healing.

Mr. Fleischer was born in Argentina where his parents, immigrants from Poland, settled after World War II. He operates a jewelry booth in the diamond district, on West 47th Street. In his spare time, he is the founder and executive director of the Bikur Cholim D'Bobov, which provides visits to the homebound, financial assistance with medical bills and food packages.

Mr. Fleischer has also organized non-Jewish pediatricians to tend to sick Jewish children on Yom Kippur and other holidays so their parents will not have to wait for hours in hospital emergency rooms.

“Life is not just eating, davening and sleeping,” he said, using the Yiddish word for praying. “You’ve got to do something for other people.”

1) תלמוד בבלי מסכת חולין דף קג עמוד ב

רבי יוחנן אמר: חייב, וריש לקיש אמר: פטור; רבי יוחנן אמר חייב - הרי נהנה גרונו בכזית, וריש לקיש אמר פטור - אכילה במעיו בעיני, וליכא. . . אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן: אכל חצי זית והקיאו, וחזר ואכל חצי זית אחר חייב, מ"ט - הרי נהנה גרונו בכזית. בעא רבי אלעזר מר' אסי: אכל חצי זית והקיאו, וחזר ואכלו, מהו? מאי קא מיבעיא ליה? אי הוי עיכול אי לא הוי עיכול, ותיבעי ליה כזית! אלא, אי בתר גרונו אזלינן אי בתר מעיו אזלינן. . .

2) ספר מנחת חינוך - מצוה שיג - אות ב

ששיעור האכילה ביום הכיפורים וכו' מפני שהתורה וכו'. כן הוא בש"ס [יומא ע"ט ע"א וברש"י ד"ה קים] ור"מ כאן פ"ב ה"א. ונסתפקתי דמבואר בש"ס חולין ק"ג ע"ב. . . אכל חצי זית והקיאו וחזר ואכל חצי זית או אותו חצי זית הוא פלוגתא דלמאן דאמר הנאת גרונו בעיני חייב דהרי נהנה גרונו בכזית, ולמאן דאמר הנאת מעיו פטור דאכילה במעיים בעיני. והלכה דהנאת גרונו חייב כמבואר בר"מ פי"ד ממאכלות אסורות ה"ג. . . והנה לשון הגמרא והר"מ נקטו כזית, והנה היאך הדין ביום הכיפורים דלענין שיעור אף דאכילה הוי בפחות דהיינו כזית, מ"מ לענין מייטבי דעתיה אינו פחות מכותבת והיאך הדין אם בין החניכיים מצטרף או אכל חצי כותבת והקיאו וכו' אם כאן נמי די בהנאת גרונו בככותבת, או אפשר לענין יתובי דעתו תלוי בהנאת מעיים ואינו חייב על זה עד שיהיה במעיים ככותבת. והר"מ שם ה"א התחיל כל איסורי מאכלות שבתורה שיעורן בכזית וכו', ושם מדבר בכל שיעורי תורה דהם בכזית, אבל שיעור יום הכיפורים לא מיידי התם רק כאן ולא ביאר לנו דין זה כאן, וצ"ע, דאפשר דהתורה לא חייבה כאן על הנאה רק אם נתיישב דעתו ויתובי דעתו אינו אלא במילוי המעיים, וצ"ע דין זה. עוד אני מסופק אפילו אם נאמר דהנאת גרון לבדו בודאי אינו חייב, כיון דלא הוי מילוי המעיים, היאך הדין אם הנאת מעיים לבד בלא הנאת גרון אם הוי יתובי דעתיה, דבכל האיסורים אם היה הנאת מעיים בלא הנאת גרון אינו חייב. . . אך כל זה במקומות דכתיב אכילה בתורה ובלא הנאת גרון לא הוי אכילה כלל, אבל כאן דכתיב לא תעונה, וביתובי דעתא תליא אפשר דלא בעיני הנאת גרון כלל רק מילוי המעיים לחוד סגי.

3) ספר אור שמח - הלכות שביתת עשור - פרק ב - הלכה ד

הנה דא ברור דאף על פי שהשיעור אצל יום הכיפורים הוא ככותבת דלא תעונה כתיב ולא אכילה ומשום הכי לא כתבה רחמנא אכילה גבי יום הכיפורים כדמפרש ריש לקיש בדף פ"א מכל מקום עיקרו תלוי בהנאת גרונו ולא בעי מילוי מעיו וכמפורש בגמרא דאמר היכי משכחת כרת דיומא דחנקתי' אומצא ומית דלא כיפר יום הכיפורים עליו חזינא דתיכף עם בליעתו חייב וכן מפורש בתוספות פרק עושין פסין דף כ' ע"א סד"ה לא יעמוד אדם. ויותר מפורש בירושלמי תרומות פרק ח' על משנה וכולם שהיה תרומה לתוך פיהם ר"א אומר יבלעו תני ר' נתן אומר לא שהיה ר"א אומר משום שהתחיל בו בהיתר אלא שהיה ר"א אומר הלעוס כבלוע אף בשבת כן אף בפסח כן אף ביום הכיפורים כן כו' הרי דבלעיסה נגמר חיובו לר"א מכ"ש לדין דבבליעה נגמר חיובו. אמנם בבלע חצי זית והקיאו וחזר ואכלו דחייב כמו שכתב רבינו פרק י"ד מהלכות מא"ס ומקורו מבבלי סוף פרק גיד הנשה ובירושלמי ריש שבת יש להסתפק ביום הכיפורים אם חייב דאולי כיון דמשום אותו דעתא בעי שיהיה ככותבת ביחד בבית בליעתו. . .

4) שו"ת חתם סופר חלק א (או"ח) סימן קכו

IV on Yom Kippur

דהתם לענין יה"כ מיירי וכותבת דיה"כ לכ"ע בעי שיעור מרובה שישאר כותבת במעיו אחר שנדבק ממנו בין החניכים (ועיין ס"פ ג"ה) דעיניו נפש כתיב וכל שלא נכנס למעיו שיעור כזה לא עבר על אשר לא תעונה וסברא זו איתא בירושלמי פ"ח דתרומה [ה"א] עיין מפרש שם לחלק בין יה"כ לשארי איסורים בזה

5) שו"ת אחיעזר חלק ג סימן סא

ע"ד שאלת הרופא אם מותר ביום הכפורים להכניס לחולה אוכל ומשקה לתוך הגוף על ידי קליסטיר דרך החלחולית, ולדעתו כיון דביוה"כ ביתובא דעת' תלוי וכיון דשבע ע"י הנאת מעיו איכא נמי חיוב כרת בכה"ג עכ"ד.
לדעתי הדבר פשוט, דאפילו למה שחידש החת"ס בחאו"ח סי' קכ"ז דביוכ"פ לא סגי בהנאת גרון ובעיני הנאת מעיו מ"מ, זהו דוקא באוכל דרך הגרון, אבל שלא בדרך אכילת הגרון, דלא הוי עלה שם אכילה כלל, ל"ש בזה שום חיוב מה שמכניס לתוך מעיו...

6) ספר שאגת אריה - סימן עו

קיי"ל בפרק כל שעה (פסחים כד, ב) כל האיסורים שבתורה אין לוקין אליהן אלא דרך אכילתן, וטעמא משום דאכילה כתיב בהו, והא וודאי גבי יוה"כ דלא כתיב ביה אכילה, אלא כל הנפש אשר לא תעונה, אפילו אם אכלן שלא בדרך אכילתן כגון אוכל חלב חי כדאמרין התם, וכ"ש בשר בהמה חי, כמ"ש התוס' שם (ד"ה פרט), אפ"ה חייב משום לא תעונה דיוה"כ

7) שו"ת חלקת יעקב או"ח סימן רז

ועתה לתשובת שאלתו - באדם שקשה לו מאד להתענות, כי אחר מספר שעות תענית בא לו כאב ראש נורא, אם מותר לו להכניס לאחוריו ביו"כ כדור שנקרא "צעפחען" כדי להשקיט את כאב הראש, כי כידוע משפיע כאב כזה על כל הגוף.

א) הנה להכניס מאכל דרך אחוריו, מבואר במהרש"ם ח"א סי' קכ"ג וז"ל במה שעושין הרופאים חוקני מזון דרך המעים ויכולים לחיות בהם גם כמה שבועות אינו בכלל איסור אכילה ביו"כ, ומביא מחולין ע"א ב' כלום עושה עיכול למטה אלא ע"י מעלה, וברש"י שם שאם לא יכנס דרך פיו לא יתעכל לעולם, וכיון דכל חיות האדם מתהווה על ידי עיכול וממנו מתהווה הדם, ממילא אינו בכלל אכילה - אכן בני"ד כנראה מהשאלה הכדור הנ"ל אינו כלל מזון, רק פשוט רפואה להשקיט כאב הראש על ידי חלקי הכחות הנמצאים בו ומסוגלים לזה, וא"כ זה הדין המבואר באו"ח סוס"י שכ"ח לשום פתילה בפי הטבעת כדרך שנוהגין למי שהוא עצור, דמותר ע"י שינוי שיאחזנה בשתי אצבעותיו ויניחנה בנחת, כדעה ג' בס"י שכ"ח סע' י"ז דאיסור שבות מותר על ידי שינוי בחולה כל הגוף אף באין סכנת אבר, ועל שם סי' ש"ב ס"ח - ואף דבני"ד ביום כיפור יש לחוש דאפשר גם כח מזון בהכדור ונוגע לאיסור אכילה ביום כיפור, כבר נפסק ממהרש"ם הנ"ל וכן גם באחיעזר ח"ג סי' ס"א דאין לחוש לזה, וכאמור.

8) תשובות והנהגות כרך ב סימן רצ

שאלה: הזנת חולה ביום הכיפורים דרך הוורידין

נשאלתי בחולה שלדעת הרופאים אין לו שום סכנה כלל לצום ביוה"כ, ומ"מ להקל מעליו הצער הציעו להזין אותו דרך הוורידין, אם מותר או לא, ונראה דאף שביוה"כ יסוד האיסור בייחוד דעתא ולא תלוי באכילה דוקא, עיין היטב חולין קכ: וברש"י שם, מ"מ קבלנו יסוד האיסור באכילה, וכה"ג לא נקרא אכילה ואין כאן לא הנאת גרונו ולא הנאת מעיו.

ובזכרוני שבשו"ת דובב מישרים (ח"ג סימן פ"ח) נשאל בזה ומצדד שמותר דגם איסור אכילת יוה"כ"פ תלוי גם בהנאת גרון, ודעת המהרש"ם ח"א סי' קכ"ח דאפילו אי נימא דביוה"כ"פ האיסור תלוי בהנאת מעיו כל זה בנכנס דרך פיו, ע"ש, ומסיק דהשאלה צע"ג, ועכ"ז להלכה דעתו שלא לסגף כי הוא בכלל עינוי נפש ויכול לבוא לידי סכנה עכ"ד יעושה. ודבריו (שרק מחשש סכנה מקיל) צ"ע טובא שהם חומרא גדולה מאד דאפילו נימא דגם על הנאת מעיו לחוד אסרה תורה, מ"מ אין זה צורת אכילה וצורת הנאת מעיו, (שנכנס לוורידין מיד).

ומיהו עדיין אני נבוכ שביום הכפורים האוכל עובר בל"ת ועשה וכמבואר ברמב"ם ריש הלכות שביית עשור, וגדר העשה מפורש ברמב"ם ריש הלכות שביית עשור "לשבות מאכילה ושתייה" והיינו שאין העשה למנוע מעשה האכילה, אלא שקיום העשה דיוה"כ היינו "בענוי" ממניעת אכילה ושתייה שזהו יסוד המ"ע, ואם כן מצות שביית היינו לשבות מכל פעולה שמפריע לקיום המ"ע, שיסודה בצום דהיינו בצער מניעת אכילה וכמבואר בפ"ח דיומא (עד ב), ואם כן בהזנת חולה דרך ורידין אף שאין כאן אכילה ליהוי בזה כרת, מ"מ לא חשיב שובת מאכילה ושתייה, ואם כן מונע קיום המצות עשה שיסודה בצער מניעת אכילה כמ"ש...

סוף דבר בחולה שיש בו סכנה אין צורך כלל להאכילו בוורידיו, ויש להאכילו כדרכו וכמ"ש, ובחולה שאין בו סכנה כלל ורוצים להאכילו כה"ג אם מחלתו גובר בצום אף שעדיין אינו בכלל סכנת נפשות, נראה להתיר, אבל כשאינו אלא להצילו מרעבון וצער, נראה שאסור מדרבנן או אפילו מה"ת משום המ"ע וכמו שבארנו.

9) שו"ת אגרות משה חלק או"ח ג סימן צ

ובדבר אחד שאסור לו לצום ואם יעשו לו זריקת איזה רפואה ע"י תחיבת מחט בגופו יוכל לצום, פשוט לע"ד שאינו מחוייב לעשות זה, ולא מצד שאין לחייבו כיון שהוא פטור להכניס עצמו לחיוב... ומסתפקנא דאולי יש גם איזה איסור בזה... אפשר שלא התירה תורה לסתור גזירת המלך אלא לרפאות את החולה ממחלתו ואין למילף שיהיה חדוש זה גם כדי שיוכל לקיים מצות הצום מאחר דהוא כסותר גזירת המלך שהמלך אינו רוצה שיצום.

ולכן כיון שחייב ליכא בכל אופן יש לחוש לחשש האיסור שכתבתי, וגם שתחיבת מחט הוא חבלה שאדם אסור לחבול בעצמו כיון שאינו לרפואה, וגם הא בכלל כל סמי הרפואה הוא ספק שמא מזיק לאיזו דבר אף שהרופאים אין יודעין מזה ולכן רק לרפואה צריך ליקח סמים אף בפה, וכ"ש בזריקה לגופו ע"י תחיבת מחט שאין לעשות זה שלא לרפואה שיש לחוש שיקלקל לאיזו דבר ואסור לעשות זה בשביל שיוכל לצום אף בעיו"כ וכ"ש בתעניות אחרות שלא יעשו זאת. והנני ידידו מוקירו, משה פיינשטיין.

10) שו"ת אגרות משה חלק או"ח ד סימן קא

ג' אם יש לחולה ליקח אינטרע ויינעס ביו"כ שלא יצטרך לאכול הנה ביום כפורים גופיה הרי לא ירויח כלום דהרי בחבלה שיעשה במחט שיתחוב לתוך גופו עם האינטרע ויינעס נמי הוא איסור כרת מאיסור דמלאכה ביו"כ, ואדרבה אף הרבה חצאי השיעור שיתנו לו לאכול לא יהיה בכרת אלא באיסור בעלמא... אך שנוגע זה לחולה שצריך לאכול שנים ושלשה שיעורים שעל כל שיעור איכא איסור כרת ובאינטרע ויינעס לא יהיה אלא תחיבת מחט פעם אחד שליכא רק איסור כרת אחד... וכ"ש כשאפשר לתחוב לו המחט של אינטרע ויינעס בעיו"כ שהיה לן להצריך שיתנו לו אוכל דרך אינטרע ויינעס, אף כשיהיה סגי לו לאכול פחות מכשיעור, אבל מ"מ נראה שרשאי לאכול אף כשצריך לאכול הרבה ואף כשאפשר ליתן לו האינטרע ויינעס בעיו"כ, כי לבד שודאי אינו דומה לאכילה ממש שדרך אינטרע ויינעס לא מיתבא דעתא כאכילה, ואצל חולה גם צער וכאב בעלמא אפשר לגרום לו סכנה מצד חולשתו, הנה יש לחוש על כל דבר שאינו כפי הטבע שיקלקל לאיזה דבר, ולא שייך לסמוך על הרופאים בזה שאין לידע זה בברור אלא בהשערה בעלמא ובמשך הזמן אפשר שיראו מה שנתקלקל מזה וכן אירע בכמה דברים שבמשך זמן גדול נודעו הרופאים שאיכא גם היזק והפסד להגוף ממה שנתנו לו לרפאותו יש להחולה לחוש לזה ואם יוכל לאכול אין לעשות לא אינטרע ויינעס.

ואף למה שכתבתי בתשובה שאפשר שלא התירה תורה אלא לרפאות, פשוט שגם ליקח סמי רפואות כשהוא בריא כדי לעכב חלאים המצוין לבא, והרי גדולה מזה מצינו בשבת דף ס"ו ע"ב באבן תקומה שיכולה אשה לצאת בשבת אף לאשה שלא הפילה מעולם אף כשעדיין לא נתעברה כשהיא חוששת אף שאין לה שום טעם לחשוש, וכ"ש להיתר רפואות שאלו שחוששין שלא יחלו גם זה נחשב כחולה ומותר.

11) העמק דבר על במדבר פרק יז פסוק יב

והנה החל הנגף בעם. לשון והנה מורה על חידוש ממה שחשב כמש"כ בס' בראשית ט"ו ד' ובכ"מ. והרי כבר הודיע משה שהחל הנגף. וגם כל המאמר מיותר. אלא משום שאהרן שינה מדבר משה. ולא נתן הקטרת עד שבא אל העם למדנו מזה דמשום שהיה דבר משה לא בדבר ה' אלא מדעת עצמו. ומטעם פקו"נ שדוחה. ומש"ה צוה שיהיה הקטרה בפנים ולא יהיה אלא איסור קטרת זרה. ואיסור הוצאה לחוץ שאין כ"ז באזהרת כרת. כמש"כ אבל כ"ז כשהוא ברור שכבר החל הנגף. משא"כ אם אין ידוע בברור. טוב לעשות איסור חמור כשיגיע לידי פקו"נ מלעשות איסור קל בשעה שיכול להיות שאין כאן פקו"נ. מש"ה כאשר נסתפק אהרן אם כבר החל הנגף. שהרי לא דבר בשם ה'. ואולי ברחמי שמים נשמע תפלתם לגמרי. ע"כ לא הקטיר בפנים אלא בבואו למקום הקהל וראה והנה החל הנגף בעם כמו ששמע. אז ויתן את הקטרת על האש (מזה יש ללמוד ביו"ט שחל בע"ש. ובשבת יהי ענין סכ"נ ונצרך לעשות מלאכה ביו"ט או בשבת משום פקו"נ. אם ברור שתהי' הסכנה בשבת יותר טוב להקדים המלאכה ביום טוב דקיל משבת. ואסאין הדבר ברור יותר טוב להשהות וכשתבוא הסכנה אז יחללו ש"ק מפני פקו"נ):

12) שו"ת אגרות משה חלק או"ח ג סימן סט

ובדבר חדוש של הגאון הנצי"ב ז"ל בספרו העמק דבר פ' קרח במי שברור שתהיה לו ענין סכנה למחר בשבת ויצטרך לעשות מלאכה בשבת וכשיעשה המלאכה בע"ש לא יצטרך לעשות המלאכה בשבת שאף כשע"ש הוא יו"ט יעשה בע"ש שהוא רק באיסור לאו כדי שלא יצטרך לעשות המלאכה בשבת שהוא איסור סקילה, ודאי הוא מילתא דתמיהא כדכתב בתר"ה, דכיון דהיום ליכא סכנה ומחר אם תהיה סכנה יוכלו להצילו אז מהסכנה ע"י מלאכה אין טעם להתיר לחלל יו"ט אף שהוא קיל משבת מאחר דעדיין ליכא ענין הפק"נ לדחות שום

IV on Yom Kippur

איסור, והענין שלהציל מסכנה מאכילין הקל תחלה שאיתא ביומא דף פ"ג וכן הוא בכל איסורין שצריך להציל בהקל תחלה, הוא כשאיכא כבר הסכנה שאז הוא זמן ההצלה ויש להציל באיסור קל ובאיסור חמור צריך להציל בהקל, וכן היה הדין כשאיכא חשש סכנה למחר ולא ידוע אם יהיה אפשריות למחר להציל אם לא יעשו המלאכה היום שודאי אף שלמחר יהיה חול והיום הוא שבת יהיה מותר לעשות בשבת אף שעדיין ליכא הסכנה מאחר שלפי דרך הטבע והאומדנא תהיה למחר סכנה וספק אם יוכלו אז להצילו, ואם כה"ג יהיה כשהסכנה אומדין שתהיה ביום ראשון ואז לא יוכלו להצילו ואף רק בספק אם יוכלו להצילו וכשיעשו המלאכה לזה בע"ש שהוא יו"ט או בשבת יוכלו להצילו, ודאי יצטרכו לעשות בע"ש ולא בשבת שהוא בדין הקל תחלה, אבל כשהסכנה תהיה בשבת באופן שברור שגם בשבת יוכלו להצילו באיסור מלאכה אין לעשות ביו"ט אף שהוא קל כיון שעדיין ליכא סכנה ולא ניתן יו"ט לידחות ממנה אף שהוא איסור קל משבת.

13) שו"ת מנחת שלמה חלק א סימן ז

... ומה שאמרו במעוברת שתכין כל מה שדרוש לה מלפני שבת נראה שאין זה ממש מעיקר הדין. גם לא שמענו על מי שאסור לו לצום ביוהכ"פ שיתחייב להוציא ממון עבור הזנה מלאכותית דרך הורידים כדי להמנע מלאכול ולשתות ביוהכ"פ, ואע"ג שהחולה עצמו ודאי חייב גם להוציא ממון, מ"מ רואים שלא הצריכו חכמים למיעבד טצדקי ולטרוח הרבה בפקו"נ.

14) Hemdat Yamim, Shabbat Parashat Haazinu/Yom Kippur| 5771, Ask the Rabbi: Intravenous Nutrition on Yom Kippur

The question of whether someone may take intravenous nutrition on Yom Kippur to not be as affected by the fast is a good one and should be broken up into a few parts. Regarding a healthy person, then, there would be no justification. Even if there is no violation, it still seems like something novel against the spirit of the law, which would itself be a bad idea in general and certainly on Yom Kippur. However, if he is sick enough to be bedridden, which in general is enough to allow the violation of at least some rabbinic laws (see Shulchan Aruch, OC 328:17), it might be permitted to do so as well. Regarding such a person swallowing medicinal pills without water, such ingestion is indeed permitted (Shemirat Shabbat K'hilchata 39:8). Regarding one who is legitimately but not dangerously sick who may become sicker by fasting, pills or intravenous inserted before Yom Kippur or by a non-Jew might be permitted (Igrot Moshe, III, 91; Teshuovt V'hanhagot, ibid.). Someone who is in that situation or knows that he fasts horribly should discuss alternatives with his personal rabbi, as neither unnecessary "torture" nor improper leniency in this matter is appropriate.